

ledes, vilde der sikkert være mange flere kristelige Foreninger i den, og saa vilde de kristne selv kunne paatrykke den det religiøse Præg, de maaske havde savnet. — Det blev lagt de unge indtrængende paa Hjerte at søge sammen med Mennesker, der havde Idealer, at have ædelttænkende Venner. — Og Slutningsbønnen lød: „So help us God our Father, our Mother, our Friend!“

Saa stod Miss Shaw og Susan B. Antony oppe i Koret og talte og vekslede Haandtryk med enhver, der vilde komme. Det var mange. — Og en halv Time efter forsvandt deres smaa hurtige Drosker i Berlinersøndagens Vrimmel, Susan Anthony sad med et gammelt fransk Sjal over Skuldrene og sin trofaste Søster ved sin Side.

Til Kredsene.

De Kredsstyrelser, som endnu ikke har tilsendt os deres *Årsberetning*, og som ønsker denne optaget i næste Nr., bedes sende os den senest den 20. Juli.

løvrigt opfordrer vi Kredsene til at sende Bladet Beretninger i Lighed med København, (f. Eks. om Generalforsamlinger, Møder, Kursus o. lign.). Kredsene bedes overhovedet bidrage til at fyldiggøre Rubriken:

Dansk Kvindesamfund.

Kvindernes Bygning.

Beretning, aflagt på Fællesmødet

af

Grosserer. Erk, *Caroline Herding.*

Da D. K. S.'s Repræsentant, Frøken *Eline Hansen*, for 5 Aar siden nedlagde sit Mandat i Kv. B. og jeg blev valgt i hendes Sted, klagede hun over Aanden og Tonen der. Ja, jeg ved ikke, hvad jeg skal lade være at klage over; for alt, hvad der sker, strider imod, hvad jeg har lært, er ret og rigtigt. I Reglen tier vi jo alle med alt, hvad der er budt os og har vedblivende støttet Indsamlingen for Sagens Skyld, endskønt den ene efter den anden har trukket sig tilbage; det samme havde jeg sikkert gjort, hvis jeg ikke havde været D. K. S.'s Repræsentant. — Men efter hvad der er sket i Kv. B. i Aar, er jeg tvungen til at blande Offentligheden ind i Sagen, idet jeg absolut anser Foreta-

gendet for offentligt, og Pengene for at tilhøre „de danske Kvinder.“

Der har i Aar været en voldsom Kamp mellem en Del af Repræsentantskabet og Bestyrelsen. Bestyrelsen siger nemlig, at Kv. B. er et privat Foretagende, og at Repræsentanter er en Uting, som de vil have fjernet. Bestyrelser vil ikke gaa af, skønt Lovene byder, at den ene Halvdel fratræder det ene Aar, den anden det andet Aar, det Repræsentantskabsmøde, som skal afholdes hvert Foraar, hvor Omvalg skal ske, blev ikke afholdt i Fjor, og i Aar maatte vi afbryde midt i Mødet, fordi Bestyrelsen løb sin Vej og ikke vilde stemme. Der blev atter indkaldt til den anden Halvdel af Mødet, og her bar Bestyrelsen sig ad paa samme Maade. Dette gav Anledning til, at Repræsentantskabet blev enig med Dirigenten, Hr. Overretssagfører *Harboe* om at vælge 4 andre Damer istedet for den Del af Bestyrelsen, som i dette Foraar burde afgaa, da vi var enige om, at den Bestyrelse, som bryder Lovene, har tabt sine Rettigheder. I August i Fjor fik vi tilsendt et Forslag fra Bestyrelsen, som gik ud paa at give 6 Damer Eneraadighed over alt og smide Repræsentantskabet ud. Fra Næstformanden i Repræsentantskabet, Fru *Emma Gad*, fik vi derpaa en Skrivelse om, at hun ikke mere vilde være ansvarlig for Foretagendet, men vilde trække sig tilbage. Det generede imidlertid ikke Bestyrelsen; den indkaldte til et Møde 15. Septbr., og uagtet det ikke var fuldtalligt, vedtog de alligevel nye Love og gjorde 6 Damer eneraadende, hvoraf de 5 var den gamle Bestyrelse og den 6te Dame udenfor Repræsentantskabet. Frk. *Marie Madsen*, Holstebro, og Fru *Krarup Smith* blev strøget. Jeg var sengeliggende i flere Maaneder og var ikke til Stede ved Mødet, men jeg skrev til Formanden, Fru *Liebmann* om at komme hjem til mig, hvor jeg foreholdt hende det urigtige i at tænke paa at fjerne Repræsentantskabet (en københavnsk Repræsentant har jo ikke Ret til at lade sig repræsentere ved Stemmeseddel). Jeg hørte imidlertid ikke noget om Mødet, hvorfor jeg skrev til Frk. *Konstantin Hansen* og bad hende komme til mig og sige mig, hvad der var foregaaet den 15. September. Hun fortalte mig, hvorledes alt var gaaet til, skønt hun havde stemt imod; derpaa anmodede jeg hende om at gaa til Fru *Geheimeraadinde Buch*, som altsaa var den eneste Repræsentantskabsformand, vi havde, da Fru *Gad* var gaaet.

Mens Fru *Gad* var Næstformand, tog *Geheimeraadinden* sig ikke meget af Sagen og